REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următorele
BIROURI de ANUNŢURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf. Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 36. Braşov, Sâmbătă 15 (28) Februarie. 1903.

Hotărîrea Kossuthiştilor.

In tabĕra partidei kossuthiste s'a decis aşa-dér a continua lupta în contra proiectelor de lege militare. Au trecut cincĭ sĕptĕmânĭ, de când s'a început în cameră desbaterea asupra lor. Pănă acuma au vorbit vre-o trei-ḑecĭ de membrii ai numitei partide şi mai sunt încă vre-o cincĭ-ḑecĭ, gata de a ţinĕ vorbirĭ lungĭ pentru continuarea obstrucţiunei, căcĭ de acésta e vorba. Afară de aceştia sunt membri grupului Szederkenyi şi aceia ai partidei poporale, carĭ s-au solidarisat cu kossuthiştii în combaterea proiectelor militare.

In ajunul conferenţei de alaltă erĭ a partidei independiste se vorbea, că câţi-va dintre membrii ei vor face propunerea ca partida sĕ curme lupta în contra proiectelor militare, ţinĕnd sémă de esigenţele constelaţiei actuale politice. S'a întêmplat însĕ, că cu câte-va óre mai înainte, în după améḑa acelei ḑile, vice-preşedintele partidei, care între toţĭ se bucură aḑĭ în cercurile kossuthiste de cea mai mare popularitate, Bela Barabas, ţinuse un discurs în cameră, cu care a făcut sensaţie debitând părerile şi ideile cele mai estreme anti-austriace, anti-dinastice şi contrare armatei comune şi organisaţiei sale actuale şi terminând cu asigurarea solemnelă, că ei, independiştii, se vor împotrivi din rĕsputerĭ proiectului de lege şi nu-l vor primi.

Acésta vorbire a lui Barabaş a impresionat aşa de mult pe soţii sĕi din partid, încât cei ce-şĭ propuseseră a pleda pentru schimbarea atitudinei obstrucţioniste, nicĭ că s'au mai gândit a ḑice un singur cuvênt în acéstă cestiune. Resultatul a fost, că clubul kossuthist a luat decisiunea unanimă, de a continua cu hotărîre lupta contra proiectelor militare, ér organul grupului Barabaş anunţă acésta cu îngâmfarea îndatinată, scriind:

„D-l Pittreich (ministrul comun de rĕsboiŭ) d-l Beck (şeful statului major general) şi generalii sĕi, carĭ toţĭ sunt membrii a celui mai înalt „Hofkriegsrath“, sĕ ia odată la cunoscinţă, că de geaba au hotărît ei în Viena mărirea contingentului armatei, căcĭ în Ungaria nu vor puté strînge mai mulţĭ recruţĭ, decât au strîns până acum“.

După-cum am indicat deja fracţiunile oposiţiunei maghiare sunt în stare a continua campania lor obstrucţionistă cu succes şi pot trăgăna încă o lună, două, décă nu şi mai mult, desbaterea asupra proiectelor militare.

Atitudinea acésta a oposiţiei aduce pe guvern în mare strîmtóre şi de nu cumva mâne, poimâne baronul Fejérvary, cel atât de urgisit şi numit „slugă al dinastiei“, va aduce de la Viena câteva nouĕ concesiunĭ, fie şi mai neînsemnate, pentru îmblânḑirea şovinismului „indignat“, uşor li-se va puté întêmpla şi procorilor erei lui Szell, ceva omenesc şi întreg ministeriul póte sĕ se vadă constrîns a se retrage.

La acésta a făcut alusiune Barabaş în vorbirea sa, când a ḑis că, guvernul séu va retrage proiectele, séu va da garanţă tare, că tóte drepturile naţiunei se vor valora faţă cu armata şi în armată.

A mers însĕ un pas şi mai departe vice-preşedintele independiştilor, cel cu gura mare, şi nu s'a mărginit numai a ameninţa guvernul şi a-i cere sĕ disolve dieta şi sĕ aducă proiectele militare înaintea alegĕtorilor ţĕrii, ci a mers până a ameninţa şi dinastia, declarând, că interesele ei contrastéză mereu cu ale naţiunei maghiare.

Nu se va spăria lumea de aceste ameninţărĭ ale representantului cercului Oradiei-marĭ. Cu tóte astea nu trebue trecut cu vederea, că în sînul poporului maghiar s'a produs un curent puternic contra proiectelor militare şi a organisaţiei armatei.

Vorbitorul din cestiune al kossuthiştilor a fost în posiţie a dovedi, că sunt mai mulţĭ deputaţĭ guvernamentalĭ, carĭ apĕră în mod servil proiectele guvernului, pe când alegĕtorii lor maghiarĭ au protestat de acasă unanim în contra acestor proiecte.

Aceste sunt resultatele agitaţiunei purtate neîntrerupt şi fără cruţare, şi cei-ce au sĕmĕnat vênt, vor căpĕta furtună.

Tunurĭ nouĕ pentru artileria română. Unele ḑiare din Bucuresci au rĕspândit scirea cum că ministrul de rĕsboiŭ ar fi făcut o importantă comandă de tunurĭ nouĕ la fabrica Krupp, fără sĕ fi procedat la experienţe suficiente asupra nouĕlor piese şi în pagubа ofertelor analóge făcute de alte case marĭ din Europa.

Aserţiunea ḑice *„L'Indépendance Roumaine“* organ guvernamental, e falşă. Administraţia rĕsboiului studiază într'adevĕr cestiunea renoirei artileriei nóstre, dér nu s'a fixat încă asupra alegerei în acéstă privinţă. Fabrica Krupp, ḑice mai departe numitul ḑiar, a presentat patru tunurĭ cu tir repede şi cu frână hidraulică de un model care se apropie de cel adoptat de armata francesă şi cu carĭ se fac acum experienţe pe câmpul de tir de la Dadilov, dér încercările sunt abia la început, aceste încercărĭ nu vor fi gata de cât în Octomvrie viitor şi este imposibil de prevĕḑut de pe acum care va fi resultatul şi părerea comitetului superior al artileriei, care le urmăresce şi va avé sĕ se pronunţe. „Adaugem“ sfîrşesce „L'Indep. Roum.“ „că nicĭ o hotărîre nu se va lua decât după studii seriόse şi îndelungate experienţe“.

Nouĕ proiecte de lege ale guvernului român. Erĭ consiliul de miniştri s'a sfătuit asupra proiectelor de lege, care vor trebui sĕ fie votate de cameră înaintea închiderei sesiunei ei ordinare (1 Martie v.):

Ministrul de interne d-l V. *Lascăr* studiéză acum un proiect de *reformă a administraţiunei*. Acest proiect prevede, că în viitor secretarii comunelor rurale (notarii), ajutorii de sub-prefecţĭ şi subprefecţii vor trebui sĕ împlinéscă óre-carĭ condiţiunĭ de admisibilitate.

In ce privesce proiectul *de organisare a poliţiei generale* a statului, pe care ministrul de interne l'a presentat deja camerei, el se află acuma în desbaterea birourilor camerei.

Ministrul de finanţe d-l Emil *Costinescu* a depus alaltă-erĭ pe biroul camerei un proiect de lege, ce tinde a reduce taxa pentru consumaţiunea zaharului cu 5 centime. — Se mai vorbesce, că ministrul de finanţe are de gând a presenta camerei şi un proiect de lege pentru reducerea drepturilor asupra consumaţiunei berei.

Probleme economice.

(Reuniuni de credit şi economie. Societăţi cooperative de producţiune şi desfacere.)

III.

In următórele vom desfăşura amĕnunţit vederile şi părerile, ce ni-le suscitéză problema concentrării şi ameliorării producţiunei nóstre naţionale în ţinuturile din cestiune:

Ne-am întrebat, când am cetit prospectul de înfiinţare a unei nouĕ băncĭ „Porumbăceana“ în Porumbacul-de-jos, la ce are sĕ servéscă ea şi care-i este scopul specific şi propriu al ei, când Viştea este la o palmă de loc de ea cu „Olteana“, ce esistă deja de 20 anĭ? Ne-am întrebat, décă nevoile ivite din nou nu s'ar fi putut satisface cumva prin mărirea capitalului social al băncei deja esistente şi care dispunea deja de 10 anĭ de un personal instruit şi cu óre-care esperienţă?

In împrejurările mai sus schiţate ale acestor ţinuturĭ, am înţelege mult mai bine fundarea unei băncĭ orĭ societăţĭ pe acţiunĭ, orĭ comandită, pentru punerea în es-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Istoria unei crime.

De Maxim Gorki.

(4) (Urmare)

— Du-te numai, du-te, ḑicea el rînjindu-se. „Mă-ta o sĕ se bucure tare, vĕḑĕnd, ce câştig frumos ai avut şi cât de elegant eştĭ îmbrăcat!“

Pe Ionel îl mai reţinea în oraş şi speranţa mută, că în cele din urmă totuşĭ o sĕ reuşéscă a intra în vr'o slujbă. Uneorĭ credea, că se va găsi vr'un om bogat, căruia i-se va face milă de el, altă-dată credea că Salakin va găsi vr'un mijloc spre a-l scóte din calicie. Speranţa acésta o avea de altmintrea şi Salakin, care ḑicea adesea: „Nu face nimica! O sĕ găsim noi o portiţă! O sĕ veḑĭ, că are sĕ fie bine!“

Şi o ḑicea acésta cu un aer de mare încredere în sine, uitându-se în acelaşĭ timp fórte aspru la Ionel. In urma acestora lui Ionel i-se sugerea mereu credinţa, că Salakin va isbuti în cele din urmă.

Cu tóte acestea cum stătea aşa culcat lângă tovarăşul sĕu, îi veni în gând, că ar fi bine sĕ-i cadă din plafond lui Salakin o cărămidă în cap şi sĕ-l trimită pe cealaltă lume. Şi îşĭ aducea aminte, cum în nóptea trecută îĭ deşteptă pe toţĭ din somn un ţipet strident şi par'că vedea şi acuma faţa plină de sânge a unuia dintre tovarăşii din suterană, în capul căruia căḑuse o cărămidă....

— Multă brânză n'ai fi putut cumpĕra pe cele şése-ḑecĭ de copece ale tale. Décă însĕ....

— Ce?

— Décă ai avé curagiul....

— Ce sĕ fac?

— Ei, nimica.

Ionel se puse pe gândurĭ, apoi ḑise: „Nu scii sĕ întreprindĭ nicĭ tu nimica. Eştĭ un derbedeu şi un palavragiu!“

— Eu?

— Tu.

— O ho! Eu aşĭ sci sĕ întreprind ceva.

— Sĕ te vĕd!

— Sĕ-ţĭ spun?

— Spune!

— Eu ţĭ-o spun, dér...

— Nu scii nimica sĕ spunĭ, replică Ionel apĕsat.

Salakin începŭ sĕ se agite şi sĕ se întórcă şi sucéscă neliniştit în culcuş, ér Ionel îi întórse spatele, suspină desperat şi şopti: „Dómne, Dumneḑeule! Măcar o cójă de pâne!“...

Stătură cât-va timp tăcuţĭ şi nemişcaţĭ, apoi se ridică Salakin, îşĭ aplecă capul peste Ionel, îşĭ apropiă buzele de urechea lui şi îi spuse încet: Ioane, — ascultă! Haid' cu mine!

— Unde? întrebă Ionel tot aşa de încet.

— La Borissovo.

— Ce sĕ facem acolo?

— Am sĕ-ţĭ spun pe drum.

— Spune-mĭ acuma!

— Haide, sĕ plecăm odată. Am sĕ-ţĭ spun pe urmă. Sĕ mergem şi sĕ-l prădăm pe Mafteiu...

— Ba sĕ te ia dracul! ḑise Ionel îngrijat şi nĕcăjit.

Salakin însĕ se aplecă din nou la urechea lui şi îi şopti: „Ascultă-mĕ: nimic nu e mai simplu! Mergem acolo, facem ispravă bună şi ne întórcem érăşi aicĭ! Cine sĕ ne bănuéscă de ceva. Eu cunosc acolo tóte cărările, — sciu tóte încuietorile, sciu unde-şĭ ţine Mafteiu banii... are şi argintărie — lingurĭ şi d'al d'astea într'un dulap cu uşĭ de sticlă....

Respiraţia ferbinte a lui Salakin încălḑi obrazul lui Ionel şi frica începŭ sĕ dispară din sufletul lui. Cu tóte acestea îi rĕspunse: „Fugĭ d'aci diavole!“

— Dér ai niţică răbdare. Pe urmă am puté sĕ ducem o viéţă! Gândesce-te bine: o singură dată — şi pe urmă ne săturăm, ne cumpĕrăm haine şi cisme....

Ionel tăcea, Salakin însĕ îi vorbia mereu la ureche.

In sfêrşit întrebă Ionel: Are Mafteiŭ mulţĭ banĭ?

5.

Trei ḑile după acéstă convorbire, amêndoĭ mergeau des de diminéţă pe drumul de ţéră, umĕr la umĕr, şi Salakin vorbia fórte convingĕtor cătră tovarăşul sĕu, uitându-i-se în ochĭ: „Mĕ înţelegĭ, întâiŭ aprindem şura cu fênul — şi când or da flacările, vor alerga toţĭ se stingă — Mafteiŭ va fi şi el la şura, ér noi mergem şi jefuim!....

— Şi décă ne vor prinde? întrebă Ionel îngrijat.

ploatare a vr'unui munte, prin înființarea de lăptării și cășerii sistematice, séu luarea în tăiere a vre-unei păduri seculare din numerósele păduri de brad și molid încă neatinse de secure ale comunelor, séu pentru deschiderea unei cariere de pétră, orĭ mine de cărbunĭ, séu pentru a încuragia și crea un debușeu industriei textile de casă românéscă și a-o scóte din *Fundata* și *Poiana Mĕrului* la lumina ḑilei, de a-o perfecționa și fasona și a-i deschide drumul și debușeul către centrele și piețele marĭ de consumațiune și desfacere. Altul póte ar fi găsit, că este mai util un *sindicat agricol* și de producțiune, cu menirea de-a încuragia cultura merelor pătule în massă (carĭ în grădinile și moșióŕele comasate și în clima rĕcorósă de la Bran până sus la Cruce, ca în cele de la Poiana Mĕrului, Tohane, Zĕrnescĭ și până pe la Holbav reușesc de minune) ca cu toții sĕ se pună pe o cultură intensivă a merelor, pe carĭ sĕ le adune apoi la Zĕrnescĭ orĭ Tohan, ca stațiune principală de concentrațiune și espedițiune comulativă. Acésta era evident un mare bine și de folos pentru popor.

Am înțelege mai mult scopul și rostul, când una din băncile nou înființate, s'ar puté lăuda, că dă banii c'un procent mai scăḑut decât cealaltă, ca prin concurența ce-i va face, sĕ-o siléscă și pe cealaltă sĕ-șĭ reducă scontul ei în favorul obștei, însĕ acésta de sigur, că nu-o va puté face.

Dér a înființa o bancă ca sĕ daĭ banĭ cu dobândă, numai și numai fiind-că și ceilalțĭ *au bancă și dau banĭ cu dobândă*, — întrebăm, ce profit o sĕ tragă de aicĭ poporul, avuția și producțiunea națională?!

Același lucru și observațiune este de ḑis și în privința „Porumbăcenei“ față de „Olteana“. Scopul ei ar fi fost mai laudabil, décă se înființa ca sĕ introducă *irigațiunea* prin regularea numĕróselor văĭ de munte pentru udarea fĕnațelor, ca sĕ le pótă ómenii cosi de 4—5 orĭ pe an în loc de odată séu de două orĭ, séu de a lua în esploatare și a pune în tăiere unele părțĭ din numĕrósele pădurĭ comunale seculare și punerea lemnului în vêndare, ce aḑĭ se putreḑesce în pădure fără de nicĭ un folos pentru nimenĭ, — prin aducerea de niscai-va tăietorĭ și cioplitorĭ de meserie, dela carĭ sĕ învețe și cei localĭ debitarea și fasonarea sistematică a lemnelor, după calitate, de la Krainerĭ, Rutenĭ și Românii din Maramureș, ca la cei localĭ de-ocamdată sĕ le dea câștig și ocupațiune în decursul iernei și a sesonului mort la scurtarea lemnelor, estragerea și transportul lor, ér la alții la facerea de plantații și împădurirĭ nouĕ, la punerea în valóre a unor terenurĭ sterile, care sĕ servéscă de model și esemplu și la alții, și care spese trec peste puterile unui singur particular orĭ a vr'unei comune rurale. Aceste ar avé un scop și un rost bine determinat, și mult mai în favorul poporului agricol și al comunelor ca și al societarilor, decât a înființa o bancă numai pentru-că au și ceilalțĭ bancă, orĭ pentru a scóte ceva venit mai mare la comună, orĭ plata pentru învĕțător.

Și décă pentru băncĭ de aceste s'ar alege cel puțin nisce centre mai marĭ, importante prin situația și traficul lor, orĭ pentru concentrarea și espedarea mai lesniciósă a productelor regiunei, orĭ pentru daraverile însemnate ce se fac și se vor puté face cu timpul acolo!

Se scie, că tóte orașele și tîrgurile din Transilvania, chiar décă au fost înființate *ab antiquo* de Românĭ și au populațiune română în majoritate relativă, totușĭ ele au până astăḑĭ mai mult un caracter strĕin, și alte națiunĭ și neamurĭ dictéză în ele și peste Românĭ. Episcopii Blașului de la nemuritorul Inocențiu Klein au luptat din rĕsputerĭ pentru a face din Blașiŭ *un oraș și municipiu românesc*, și n'au reușit nicĭ până în ḑiua de astăḑĭ, cu tot gimnasiul și seminariul sĕu, ce datéză de un secul și jumĕtate, fiind-că le-au lipsit elementele în adevĕr *producĕtóre*. Meseriașii și negustorii din satele nóstre mai marĭ au fost și sunt încă strĕinĭ de noi și ei învĕrtesc daraverile cele marĭ ale nóstre bănescĭ și de tot felul de mărfurĭ le transformă în fabricate și manufacturĭ, dându-le o valóre mai mare. Decĭ în loc de a ne căuta și forma noi aceste centre marĭ de producțiune și desfacere și a le așeḑa în nisce sate și orașe mai marĭ, cu populațiune numĕrósă și trafic mai mare de tot felul și a dirigia și concentra întréga producțiune națională locală acolo, la noi din contră vedem de cele mai multe orĭ o descentralisare din cele mai neînțelese și chiar absurde, ca și când Românul s'ar teme de lumina ḑilei și de contactul cu lumea.

Kossuthiștii și dinastia.

(Un discurs în dieta ungară)

In ședința de Mercurĭ a dietei, deputatul independist *Barabas* Bela a ținut un discurs obstrucționist contra proiectelor militare. In partea a doua a discursului Barabas *a atacat violent dinastia*, din care causă presidentul Apponyi l'a chemat de repețite-orĭ la ordine, obiectându-i că nu-i permis a trage în discusiune persóna monarchului, căcĭ în casul din cestiune nu e vorba de un fapt al regelui, ci de un fapt al guvernului responsabil. Ĕtă — după raportul ḑiarului „Független Magyarorszag“, de la 26 Februarie — ce a ḑis între altele *Barabas*:

Cetesce capitolele I—IV din articolul de lege XII: 1867 privitor la armată și spune, că în înțelesul legei nu sunt datorĭ sĕ tolereze emblema vulturului cu două capete, stégul negru-galben și limba de instrucție și comandament germană. N'ar fi potrivite — întrébă oratorul — imnul maghiar, emblemele maghiare și cuvêntul maghiar pentru mărirea puterei armatei? Se referă apoi la promisiunea regelui. Regele, ḑice, a depus jurămênt că va respecta legile și obiceiurile nóstre. Sĕ-șĭ pună însĕ mâna pe inimă fie-care Maghiar și sĕ se întrebe, décă avem armată séu nu? După lege avem, dér în realitate nu avem; avem însĕ vultur cu două capete, stég negru-galben. Nimenĭ sĕ nu ne ia în nume de rĕu, décă spunem aicĭ, că drepturile constituționale de domnitor nu se esercită după lege. E clar, decĭ că bărbații maghiarĭ de la guvern nu-șĭ împlinesc datoria și fac pe Maj. Sa sĕ crédă, că faptele lui nu numai că concordéză cu legile, ci sunt identice cu voința națiunei. Décă însĕ nu stăm față în față nicĭ cu Majestatea Sa prin voința-i arbitrară, nicĭ cu negligearea datorinței din partea guvernului, atuncĭ este un alt lucru, trebue sĕ fie un interes al dinastiei, care ni este cu totul strĕin; e strĕin și de regele maghiar, ca atare, e strĕin de națiune și nu servesce decât esclusiv pretensiunile și dorințele unei marĭ familiĭ. Nu suntem bunĭ decât până atuncĭ, când legile nóstre concordéză cu scopurile necunoscute, ér décă nu concordéză, atuncĭ colo sus sciu sĕ ia în folosință și alte mijlóce. Guvernul și legile sunt bune numai până când ele sunt acomodate de a satisface interesele dinastiei.

Aicĭ jóca rol interese dinastice separate, căcĭ décă n'ar fi așa, nu ni-s'ar impune colorĭ, embleme, limbă strĕine și nu ni-s'ar cânta mereu „Gotterhalte“. Care este scopul dinastiei? L'am cetit în constituția împĕrătéscă de la 1849: scopul este crearea unui imperiu unitar, care l'a urmărit și domnitorul actual, însĕ l'a suspendat prin pactul de la 1867. Tendența însĕ n'a încetat, ea numai odihnesce.

Nicĭ un membru al dinastiei de Habsburg timp de 400 de anĭ n'a fost, care sĕ nu fi încercat a călca în picióre drepturile și legile națiunei. Așa fiind, trebue sĕ constat, că *dinastia nóstră nenațională este o nenorocire pentru noi*. Istoria adeveresce, că *tendința de contopire a dinastiei apasă de vécurĭ ca un blăstĕm asupra nenorocitei națiunĭ și tendința acésta ne amenință cu nimicire....*

S'au împăcat regele și națiunea? Décă acésta sĕ ia în înțelesul, că stăpânul și sluga se înțeleg unul pe altul, atuncĭ da, s'au împăcat. E fapt, că ceea-ce stăpânul nostru doresce, pretinde și ordonă, se împlinesce îndată, fiind-că așa se pretinde și se ordonă. Urméză apoi distincțiunile și decorațiile.

Națiunea și-a împlinit fidel datoria morală, a tras vĕl peste trecut. Acésta însĕ nu se face de cealaltă parte. Ba vĕlul e aruncat, fiind-că e supĕrată națiunea acésta cu aceeașĭ emblemă, cu același steag, cu același cântec urgisit „Gotterhalte“, cu care odinióră au esecutat pe martirii noștri, au călcat în picióre legile și libertatea nóstră.

Națiunea a înțeles pe regele sĕu, dér trebue sĕ constat, că regele nu șĭ-a înțeles încă națiunea. Asta ne dóre mult...

Noi pretindem sĕ ni-se dea legea, dreptul, emblema, stindardul, limba nóstră. Sĕ ni-se dea ceea-ce cu forța ni-s'a luat la 1849 și în epoca tristă, ce a urmat, și ceeea-ce la 1867 ni-s'a promis. Când s'a făcut pactul, națiunea șĭ-a dat din inimă iubirea și devotamentul, ér resultatul a fost, că ni-s'a smuls arma din mânĭ, arma cu care am puté apĕra față de orĭ-cine legile și conssituția nóstră. Nu nĭ-au luat numai arma din mână, ci acum *ne au legat mânile desarmate*. Pretensiunea nemilósă merge și mai departe. I-se ia din gură națiunei și pânea, — căcĭ regele s'a împăcat cu națiunea!

Oratorul se ocupă apoi cu cestiunea de mare putere o monarchiei austro-ungare și ḑice, că acésta nu este decât un interes al Austriei. Ce plătesce „marea putere“, décă națiunea e săracă, cerșitóre. Cestiunea de mare putere stă în legătură cu vanitatea casei din Habsburg.

Presentă o moțiune în care cere ca dieta sĕ invite guvernul a presenta un proiect de lege, care sĕ enunțe, că tóte ordinele Maj. Sale privitóre la armată, tóte decisiunile și numirile sĕ fie valabile numai décă sunt subscrise și contrasemnate de ministrul de honveḑĭ.

Barabas a vorbit apoi despre *„ideia incompatibilităței“*, și ḑise:

Dinastia trebue sĕ părăséscă politica ei tradițională și tendința spre contopire. E o nenorocire, că fie-care membru al dinastiei permament o rupe cu legile, drepturile și libertățile națiunei. S'a ḑis, că suntem ingrațĭ. Nu noi suntem ingrațĭ față cu dinastia, ci dinastia e ingrată față cu noi. Vrênd însĕ sĕ-mĭ încheiŭ vorbirea declar, că noi ne vom lupta cu arme parlamentare contra acestui proiect și décă vom vedé, că astfel nu ne putem ferici, atuncĭ vom fi silițĭ a păși pe alt teren, vom fi silițĭ sĕ abordăm ideia *incompatibilității corónei împĕratului austriac și a corónei regelui ungar.*

Presidentul: Declarația acésta se opune sancțiunei pragmatice și legilor fundamentale ale țĕrii, și de aceea ea nu se póte permite.

Barabas: Ómenii pot sĕ creeze legĭ, îșĭ pot pune pe hârtie gândirile lor în formă de lege; este însĕ o lege mai puternică, ce nu permite, ca în inimă *unui om*

— Asta nu se póte, rĕspunse Salakin. „Cine sĕ ne prindă?“

Și adaogă în ton sever: „Ei vor trebui sĕ stingă focul, nu sĕ umble după hoțĭ. M'ai înțeles?“

Ionel dădŭ din cap în semn de aprobare.

Era pe la începutul lui Martie. O zăpadă móle, lânósă cădea din ceriul nouros pe pămênt și acoperea urmele celor doi ómenĭ, carĭ mergeau plinĭ de speranțe pe drumul împrejmuit de nisce mestecenĭ.

— Ah, numai de am isbuti, ḑise Ionel cu un suspin adênc.

— O sĕ veḑĭ, cât de ușor vom isbuti, rĕspunse Salakin cu încredere.

— Sĕ dea Dumneḑeu! Décă isbutim, cât trăiesc nu mĕ mai amestec în asemenea lucrurĭ.

Cei doi prietinĭ mergeau repede, căcĭ îĭ cam sufla vêntul printre sdrențe. Salakin tot cu jacheta femeiéscă, care avea nenumĕrate găurĭ, prin carĭ eșia la ivélă vata murdară; în picióre avea o păreche de ghete de pâslă, în cap o căciulă sură. Ionel avea în locul mantalei vêndute un surtucel de colóre închisă, dér mâneca dréptă — nu se scie din ce causă — era négră. In picióre avea nisce ghete de scórță, un chipiu cu cozorocul rupt, era încins cu o frânghie și sĕmĕna mai de grabă a lucrător bețiv din vr'o fabrică, decât a țĕran.

In ajun Salakin ștersese nu sciu de unde o tingire de alamă și o mașină de călcat, pe carĭ le vînduse la un fierar: Avea în buzunar un bănuț de cincĭ ḑecĭ copece.

— Numai de ne-ar ajunge vr'o căruță, ḑise Salakin. Altfel nu sosim până deséră — mai avem vr'o patru ḑecĭ de verste. In cele din urmă am puté plăti fie-care câte cincĭ copece, ca sĕ ne ducă o bucată de drum.

Zăpada le cădea încet pe cap, pe obrajĭ, în ochĭ, pe umerĭ, pe picióre. Pe de-asupra capetelor lor era un vîrtej permanent și înaintea lor nu puteau distinge nimica. Ionel mergea cu capul în pămênt ca o mârțógă bĕtrână și bolnavă, pe care îl duce la hingher; Salakin însĕ flecărea necontenit și era forte vioiŭ.

— Nu mai sciu unde suntem și cât mai avem înainte! Zăpada asta! Pe deoparte este apă pe móra nóstră, căcĭ ne acopere urmele, dér totodată ni se îngreunéză aprinderea... Adevărat, nimic nu este în lume, care sĕ fie în tóte privințele desăvârșit.

Fulgii de zăpadă deveniră mai micĭ, mai uscațĭ și nu mai cădeau perpendicular și încet pe pămênt, ci sĕ rotiau vertiginos în aer. De odată se ivi o grămadă mare și întunecósă din zăpadă. Era o zidire, al cărei acoperiș părea ca turtit, sub povara maasselor de zăpadă.

— Aicĭ e cârciuma lui Toma, ḑise Salakin. Sĕ întrăm și sĕ ne încălḑim cu un păhărel.

— N'ar fi rĕu, respunse Ionel, care tremura în tot corpul.

In fața birtului stătea o sanie țĕrănéscă cu doi caĭ. Erau micĭ și cu pĕrul creț, priviau cu ochii blânḑĭ la zăpadă și-șĭ scuturau din când în când fulgii de pe gene. Cómele lor netășălate erau acoperite cu un strat negru de praf.

— Aha, un negustor de cărbunĭ! ḑise Salakin. Ce bine ar fi sĕ aibă și el același drum, ca și noi.

In cârciumă la o măsuță de lângă ferĕstră ședea un flăcău și bea bere. Lui Ionel i-se părŭ comică figura tînĕrului cu nasul lui lung și cu fața perită. Negustorul de cărbunĭ ședea cu gravitate, și alene pe scaun și îșĭ bea berea în înghițiturĭ micĭ, ér după ce o beuse, începŭ sĕ tușéscă de se sgudui în tot corpul, prin ceea ce îșĭ perdŭ înfățișarea gravă de mai nainte.

Ionel se duse la tarabă, beŭ un pahar de rachiu și îĭ arătă lui Salakin pe neguțătorul de cărbunĭ.

— Mergĭ la oraș? întrebă Salakin pe negustor.

Acesta se uită la el și rĕspunse:

„Cu carul gol sĕ mĕ duc eu la oraș?“.

— Atuncĭ vii din oraș?

— Ce te privesce?

— Pe mine? Uite, eu și tovarășul ista ne-am angajat la mașina de oleiŭ din Berisovo... ia-ne și pe noi, décă mergĭ într'acolo.

Flăcăul se uită întâi la Salakin, apoi la Ionel, îșĭ turnă din nou bere, scóse cu degetul o bucățică de dop ce căduse în pahar și ḑise scurt:

„Nu pot sĕ cunosc“.

— Ia-ne, te rugăm. Fii așa de bun. Ițĭ dăm fie-care câte cincĭ copece...“

sĕ fie contropite sentimentele a douĕ naţiunĭ deosebite, fiind-că gândirea şi sentimentul Austriei nu sunt ale nóstre, suntem cu totul strĕinĭ faţă de ele. Cum se póte, decĭ, închipui ca în inima unuia şi aceluiaşĭ domnitor se domnéscă sentiment esclusiv, iubire deplină faţă cu naţiunea maghiară? Suntem ca omul care are douĕ soţii. Pe una o alintă vecĭnic, pe alta o negligéză. *Soţia negligeată suntem noi*, Ungaria. Şi fiind-că o sciu acésta, o dic din adêncul sufletului, că eu nu pot contribui la esploatarea şi isbirea naţiunei mele, nu vréu sĕ-i augmentez suferinţele, nu vréu sĕ-i măresc sarcinele — nu pot prin urmare sĕ primesc proiectul acesta.

Reformele în Macedonia.

Se scie, că Sultanul a primit reformele propuse de Austro-Ungaria şi Rusia, ba a şi mulţumit numitelor puterĭ pentru zelul ce l'au desvoltat în a întregi din parte-le dispoşiţiunile ce Pórta le luase deja. Sultanul asigură tot-odată puterile, că Pórta va realisa reformele, sincer şi cât se póte mai grabnic.

Mesagerul oficial din Petersburg face cunoscut printr'un comunicat istoricul reformelor, apoi dă un advertisment popórelor slave din Balcanĭ. Le învită la pace şi menţinerea ordinei, căcĭ numai făcênd astfel, ele pot sĕ conteze la Rusia. Décă însĕ contrar la acésta, vor tinde spre revoluţiune, Rusia nu va jertfi nimic pentru ele, nicĭ un picur de sânge nu va vĕrsa.

Intr'aceea se anunţă din Sofia şi Belgrad, că reformele nu mulţumesc nicĭ pe Bulgarĭ, nicĭ pe Sêrbĭ, şi se nutresce temerea, că Pórta nu le va întroduce.

Albanesii mohamedanĭ s'au chiar resculat contra reformelor, pe când creştinii le primesc cu recunoscinţă. Intr'o adunare ţinută lângă Ipek, Albanesii mohamedanĭ în numĕr de vre-o 6000 înarmaţĭ din creştet până 'n tălpĭ, au protestat unanim contra reformelor. Décă puterea de stat le va octroia, ei vor lupta până la ultima picătură contra lor. „Nu vor domni asupra nóstră poliţia ghiaură, funcţionarĭ şi gendarmĭ ghiaurĭ, cât timp umĕrul nostru póte purta puşca, ér mâna hangearul". Ei au telegrafat Sultanului cerêndu-i sĕ lase în pace pe Albanesĭ, sĕ-i slăbéscă cu reformele, căcĭ Sultanul va avé trebuinţă de ei în viitorul rĕsboiŭ. Când adunarea s'a închis, toţĭ cei 6000 şi-au descărcat puscile, apoi au plecat la Ipek, ca sĕ telegrafeze la Constantinopol. Funcţionarul de la oficiul telegrafic n'a voit sĕ priméscă telegrama. Atuncĭ el fù pălmuit şi ameninţat cu mórte.

Din *Constantinopol* se telegraféză, că planul Sultanului de a esecuta reformele primite, *nu succede*. Din causa acésta pregătirile de rĕsboiŭ se fac pe o scară întinsă. Valii au primit ordine sĕ adune banĭ de la populaţie. S'au colectat până acum 5 milióne.

Faima despre pretinsul nesucces ajungênd la Sofia, guvernul bulgar ar fi luat mĕsurĭ de fortificarea graniţelor.

— N'am nevoie, rĕspunse tinĕrul, fără sĕ se uite la Salakin.

— Atuncĭ sĕ ne ducĭ de pomană, în numele domnului, dise Ionel în ton umilit.

— Flăcăul se uità la el, îşĭ încruntà sprâncenele şi dĕdù din cap în semn negativ.

— Ce om ciudat eştĭ! dise Salakin. Nu este tot una pentru tine? Noi trebue sĕ mergem departe, suntem istoviţĭ şi goi....

— Ar trebui sĕ vĕ îmbrăcaţĭ mai bine, rĕspunse negustorul ironic.

— Da, însĕ décă n'avem banĭ, dise Ionel. Nu vedĭ că suntem calicĭ?

— Şi de ce sunteţĭ calicĭ? întrebà negustorul indiferent, bându-şĭ berea.

Ionel schimbà o privire cu tovarăşul sĕu, şi amêndoi tăceau stând cu capetile descoperite înaintea negustorului.

Atuncĭ interveni bĕtrâna cârciumărésă: „Nu mai fi şi tu aşa încăpăţînat, Niculae, ia-i în căruţă. Ce te costă? Caii tot fug de géba, ér aceştia, vedĭ, că îţĭ ofer câte cinci copece. Sĕ-ţi plătéscă înainte şi ia-i în căruţă".

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

— 14 (27) Februarie.

Profesorii universitarĭ din Iaşĭ s'au întrunit Lunĭ séra în localul Universităţii, unde fiind la ordinea dilei cestiunea înfiinţărei *doctoratului în drept* la facultatea din Bucurescĭ, cât şi înfiinţarea catedrei de chimie agricolă şi industrială la facultatea de sciinţe, au avut fórte lungĭ desbaterĭ în acéstă cestiune vitală pentru Universitate. D-nii profesorĭ respectivĭ ai Facultăţei de drept s'au decis sĕ predea gratuit cursul lor, cerênd cu insistenţă înfiinţarea doctoratului şi în România. De asemenea d-nii profesorĭ ai facultăţei de sciinţe şi-au esprimat îngrijarea faţă de înfiinţarea catedrei de chimie industrială şi agricolă la facultatea din Bucurescĭ, cerênd ca o asemenea catedră sĕ se înfiinţeze şi în Iaşĭ, décă ministrul nu voesce a transforma acéstă facultate într'o simplă pleiadă de profesorĭ, fapt care ar constitui un lucru grav.

Mobilisare? Diarele oficióse din Bucurescĭ desmint svonul că statul major general al armatei române ar studia cestiunea unei eventuale mobilisărĭ.

Bustul lui George Chiţu. Miercurea trecută a fost aşedat în sala şedinţelor camerei deputaţilor bustul fericitului George Chiţu, care a fost lung timp ministru de instrucţiune publică şi de culte în ministeriul lui Ioan Brătianu.

Concertul român din Cluşiŭ. Atragem atenţiunea cetitorilor noştri asupra interesantului concert ce 'l arangéză tinerimea română universitară Dumineca în 1 Martie st. v. séra în Cluşiŭ. Aflăm, că în ordinea de dans figuréză şi „Romana jubilară", adecă jocul original şi corect al „Romanei", cum s'a produs în Braşov cu ocasiunea jubileului „Reuniunei femeilor române".

In pausă se vor esecuta jocurile naţionale: „Bătuta", „Căluşerul", „Hora" şi „Brîul". Se scie că venitul curat al petrecerei e destinat pentru biblioteca tinerilor noştri universitarĭ. In firma aşteptare că publicul nostru românesc va da tot concursul sĕu tinerimei din Cluşiŭ, îĭ urăm acesteia cel mai splendid succes!

„Ordinul temperanţei". Englesii au aflat un ingenios mijloc de a combate alcoolismul. Ei vor sĕ creeze un „Ordin al temperanţei", care va permite tuturor persónelor, carĭ se feresc de orĭ-ce bĕuturĭ alcoolice, de-a purta în butonieră o rosetă roşie. Acésta este o inspiraţie genială de mare profunditate psichologică. Vanitatea, fiind mai mare decât tóte viţiile, póte singură veni în mod folositor de a lecui altele.

Scrisórea împĕratului german a fost comentată în diferite chipurĭ în pressa europénă, după diferitele puncte de vedere a cutărui séu cutărui diar. „*Figaro*" a intervievat de esemplu pe un profesor reputat de la „Institutul catholique" din Paris, rugându-l sĕ-şĭ spună părerea asupra enunciaţiunilor împĕratului Wilhelm. Sub titlul: „Opinion d'un théologien catholique sur la lettre théologique de l'empereur d'Allemagne" în numĕrul sĕu de la 23 Februarie „F-o" publică intervievul, din care luăm şi noi următórele:

„Şi ce dice Wilhelm II despre revelaţiune!... De sigur în aplicaţiune şi în detailurĭ, am puté găsi materie de discuţie. Se înţelege, că W. II punêndu-se pe terenul confesional, ar fi putut însera şi pe Luther în lista de „supraómenĭ", care se începe cu Moise şi se termină cu Wilhelm-cel-Mare. Dér asupra principiului unei duble revelaţiunĭ, mi-se pare lucru uşor de a stabili un acord între Roma şi Berlin. Teologia nóstră admite pe lângă revelaţiunea supranaturală propriu disă o revelaţiune *late dicta*, manifestaţiunea lui Dumnedeu în creaturile sale, de după carĭ transpare, fiind-că este necontenit present şi necontenit în acţiune.

„Present şi lucrând înainte de tóte în lumea fisică: *Pater meus usque modo operatur*, — dér cu deosebire lucrând în lumea morală. Nu numai provifidenţa se reveléză aicĭ prin marile legĭ ale evoluţiei umanitare, prin acest quasideterminism al masselor, pe care sciinţa modernă l'a scos atât de puternic in relief şi care póte rĕspunde anticei concepţiunĭ a legilor istorice, — dér mai special la individĭ, a căror libertate se afirmă pe cărarea strîmtă a causelor fatale şi necesitante. Afirmând acéstă eficacitate, în acelaşĭ timp individuală şi socială a Provedinţei, Wilhelm II óre nu e de acord cu Bossuet al nostru?"

Pledare pentru surdomuţĭ. D-l Dr. Al. Costiniu fiind primit în audienţă de către regele şi regina României, lĭ-a oferit câte un volum din lucrările sale asupra bólelor de gât, nas şi urechĭ. D-sa ocupându-se în special cu surdomuţii, a arătat Maiestăţilor Lor, în ce stare se găsesc ei, numĕrul lor care e aprópe de 6000, şi a insistat asupra necesităţii de a-se ocupa şi de-a îngriji de sórtea lor. Maj. Sa regina, pe care surdomuţii o intereséză mult, a promis tot sprijinul sĕu.

Rectificare. In numĕrul de erĭ al „G. Tr." în articolul „Scrisórea împĕratului german" s'au strecurat greşelĭ: In alinea a treia a numitului articol se dice anume: „Din incidentul unei serate, ce a dat-o profesorul Delitzsch..." Acéstă frasă se rectifică pre cum urméză: „Din incidentul unei serate, *ce am dat-o* (împĕratul),— profesorul Delitzsch etc.", ér ceva mai jos sĕ se cetéscă: „asirologului", în loc de „asirogului". In fine în rêndul al treilea de jos în sus în loc de „a-l ajuta", este a-se ceti *a ajuta*"...

Scirĭ locale.

Concertul Reuniunii române de cântărĭ din Braşov. Aflăm, că *Miercurĭ în 19 Februarie v.* a. c. Reuniunea nóstră de cântărĭ sub diriginţa d-lui G. *Dima* va da un mare concert clasic. Singurul punct din program va fi admirabilul oratoriu religios „*Paulus*" de Mendelssohn-Bartholdy compus din corurĭ şi solĭ cu acompaniare de orchestră. Opera musicală are de motiv primele lupte ale creştinismului, martiriul lui Ştefan şi convertirea lui Saul, care devine *Paul*, înflăcăratul apostol al creştinismului. Caracterul acestui concert se potenţéză şi prin faptul, că solul de tenor îl va cânta renumitul prim-tenor al operei române din Bucurescĭ *d-l Băjenariu*. Atragem de-acum atenţiunea publicului nostru românesc din Braşov şi din împrejurime asupra acestui concert. — Biletele de întrare la concertul Reuniunei române se pot presenta pentru membrii, carĭ şi-au achitat taxele, până Lunĭ în 2 Martie n. la 12 óre a. m. la d-l *Dr.* Sterie *Stinge* profesor. După acéstă dată biletele se pun în vîndare publică la Librăria Hiemesch.

Listele alegĕtorilor comunalĭ. Magistratul orăşenesc aduce la cunoscinţa generală, că în scopul alegerilor suplementare în representanţa comunală, listele alegĕtorilor comunalĭ s'au pregătit de comisiunea conscripţională a alegĕtorilor comunalĭ pe basa listelor alegĕtorilor de deputaţĭ dietalĭ statorite definitiv. Aceste liste sunt depuse şi de la 2 Martie până inclusive 6 Martie a. c. se pot lua în vedere în cancelaria d-lui protonotariu orăşenesc F. Graf pe timpul órelor de oficiu de la 8—12 óre înainte de amédĭ şi de la 3—5 óre după amédĭ. Eventuale escepţiunĭ contra acestor liste se pot face tot în localul numit de la 7 Martie până inclusive la 11 Martie a. c.

Crucea roşie. Pentru balul, ce-l va da societatea „Crucea roşie" în sala de concerte la 3 Martie, se pot lua bilete în biuroul de expediţie, piaţa Francisc Iosif I.

Tinerimea română din Braşov (Scheiŭ-Cóstă) învită la petrecerea poporală impreunată cu dans, ce o va aranja Sâmbătă, în 15 (28) Februarie 1903, în sala cea mare de la „Schützen-haus". Inceputul la $8^1/_2$ óre séra. Preţul de întrare: De persónă 1 cor. Biletele vêndute înainte à 80 banĭ. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea sodalilor românĭ sĕracĭ şi pentru înmulţirea bibliotecii societăţii sodalilor românĭ din Braşov. Bilete înainte se află de vêndare la comitetul aranjator. NB. Ofertele marinimóse se primesc cu mulţămită şi se vor publica.

Scrisórea împĕratului german.

(Impĕratul Wilhelm şi revelaţiunea divină).

— Urmare. —

La Delitzsch, istoricul servesce numai ca pretext pentru teolog. Regret, că Delitzsch n'a rĕmas la programul sĕu original, pe care l'a desfăşurat anul trecut: adecă sĕ facă comparaţie pe temeiul celor găsite de societatea nóstră, după ce inscripţiile se vor fi tradus esact după tóte cerinţele sciinţei.

Intru cât acele inscripţii conţin o ilustraţiune la cronica poporului lui Israel, adecă lămurirea evenimentelor istorice, a moravurilor şi obiceiurilor, a tradiţiilor, politicei şi legislaţiei, ş. a. m. d., cu alte cuvinte: întru cât cultura babilonică fórte înfloritóre şi netăgăduit puternică a stat în raporturĭ cu Israeliţii şi întru cât ea a putut sĕ-i influinţeze, ba chiar sĕ le imprime un timbru, şi prin acésta a sĕvêrşi — din punct de vedere curat omenesc — un fel de reabilitare pentru Babilonienii, carĭ de sigur în testamentul vechiŭ sunt presentaţĭ în colorĭ fórte negre şi unilaterale! Acésta a fost intenţiunea originală — cel puţin după concepţia mea — şi acesta era un teren fórte îmbelşugat, pentru noi toţĭ interesant, a cărui scrutare, lămurire şi esplicare pe noi laicii trebue sĕ ne intereseze în gradul suprem. Dér aicĭ trebuia sĕ se mărginéscă. Dênsul însĕ în zelul sĕu prea mare a împuşcat peste ţintă.

După cum nicĭ nu se putea aştepta altminterĭ, săpăturile au scos la ivélă comunicărĭ, carĭ se refer şi la terenul religios în vechiul testament. Faptul trebuia sĕ-l constate ér coincidenţele — unde se aflau — sĕ le scótă în relief şi sĕ le lămuréscă, dér *trebuia sĕ lase auditorilor a face tóte conclusiunile religióse*. Atuncĭ publicul laic ar fi păstrat interesul şi bunăvoinţa pentru conferinţa lui. Acésta însĕ n'a făcut'o. El a atins în mod pronunţat polemic *cestiunea revelaţiunei*, pe care mai mult séu mai puţin *a negat'o*, respective a găsit de cuviinţă a o raporta la lucrurĭ istorice curat omenescĭ.

Acésta a fost o eróre gravă, căcĭ prin acésta a atins multora din auditorii sĕi ceea-ce au mai intim şi mai scump şi pe drept orĭ pe nedrept — acésta pentru moment nu impórtă, deóre-ce nu era vorba de o întrunire pur scienţifică de teologĭ, ci de laicĭ de tóte etăţile şi sexurile — *multora lĭ-a resturnat séu sguduit ideile de predilecţie séu chiar imaginile, cu carĭ aceştĭ ómenĭ aduc în legătură nisce noţiunĭ sfinte şi scumpe*, şi *fără îndoélă le-a clătinat fundamentul credinţei lor, décă nu li l'a sustras chiar*. O faptă, pe care nu s'ar puté încumeta a o sĕvîrşi decât un geniu puternic, însĕ la care numai studiul assirologiei nu autoriséză!

Goethe trateză şi el într'un loc acéstă chestiune, relevând, că trebue sĕ ne ferim în faţa unui public mare, de a analisa chiar şi pagodele*) din terminologie. *Eminentul profesor, în zelul sĕu a cam uitat principiul, că este fórte important a distinge esact între ceea-ce este potrivit locului, publicului etc. şi între ceea-ce nu este potrivit*. Ca specialist în teologie, dênsul póte sĕ enunţe pentru cercul colegilor sĕi în scrierĭ de specialitate: tese, hipotese, teorii şi convingerĭ, carĭ însĕ n'ar conveni sĕ se enunţe într'o conferenţă séu carte populară.

Revin înc'odată asupra punctului meu de vedere referitor la *cestiunea revelaţiunei*, aşa cum vi-am esplicat'o mai de multe-orĭ D-vóstrĕ, iubite Hollmann, şi altor domnĭ. Eu disting *doue genurĭ diferite de revelaţiunĭ*: una curentă aşa dicênd *istorică*, şi alta *curat religiósă*, pregătitóre la venirea lui Messia.

(Va urma).

Sosiţĭ în Braşov.

Pe diua de 26 Februarie n.

Bucurescĭ: Csermak, voiagior, Praga; Bibu, privatier, Pesta; Góczey, idem, Dobriţin. Schwarzmann, Schwarz şi Bacz, voiagiorĭ din Budapesta.

---

*) Pagode = templu, idol, mai ales la Chinesĭ, Indienĭ şi Siamezĭ. — Décă înţelegem bine, prin acésta Goethe a vrut sĕ dică, că în faţa marelui public conferenţiarul trebue sĕ se ferescă a atinge chiar şi pe de parte chestii religiose. — Trad.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

Dela „Tipografia A. Mureșianu" din Brașov,

se pot procura următórele cărțĭ:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 2 banĭ pentru recomandație.)

Scrieri literare pentru popor.

Escursiunĭ pe munții Țerei Bârsei și ai Făgărașului din punctul „La om" de pe „Bucegi" până dincolo de „Negoiul". Descoperirĭ, întregite cu schițe istorice despre Castelele și țéra Făgărașului de I. Turcu, protonotar pensionat al comitetului Făgăraș. Prețul 2 lei plus 10 b. porto.

Monologurĭ în versurĭ seria a 2-a după Auguste Vacquerie, Eugene Manuel, Uhland, Emile Goudeau, E. Grenet-Dancour și L. Ratisbonne, de Nicolae Țincu. 1 cor. plus 5 b. porto.

Istoria lui Stan Pățitul. Partea a II-a. **Femeia** în versurĭ pentru popor de I. Tom. Totau învĕțător, preț. 20 b. plus 3 b. prt.

Buna chivernisélă, carte pentru toțĭ întocmită după ideile ui Sam. Smiles de Theodor V. Păcățianu, 40 bani plus 5 b. porto.

Buchete de florĭ, culese din grădina limbei române pentru copiĭ, fascicola III. de I. T. Totau, înv. Ed. I. Pr. 20 b. porto 5.

Poesii, de Bolintineanu. Bătăliile Românilor, II. Prețul 1 cor. (plus 10 b. porto.)

Juvenilia, prosă și versurĭ, de Sextil Puscariu. Prețul cor. 1.60 pl. 20 b. porto.

Opiniunea publică, conferența ținută a Atheneul român de C. Dissescu la 27 Februarie 1885 prețul 50 b. plus porto 5 banĭ.

Imbunătățirea stărei sătenilor de Gr. G. Peucescu, prețul 50 b. + 5 b. porto.

„Carnetul Roșu", o interesantă novelă nihilistă, tradusă din germană de *Moșul*. O broșură de 104 paginĭ, format octav mic. Broșura oferă o lectură ușoră și distractivă. — *„Moșul"* e cunoscut cetitorilor noștri din numérósele sale lucrărĭ publicate în foița ḑiarului Gaz. Trans. Prețul cu posta 50 banĭ.

Dialogul Țiganului cu Sân-Petru la pórta raiului séu glume și petrecere de ajuns. Manual lucrat după biblia țigănéscă de Aron Boca Velchereanu 50 banĭ plus 5 b. porto.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu 2 cor. plus 10 b. porto.

Dinu Milian roman. Nenuica sfânt. de Const. Mille. Prețul 2 cor. plus 10 banĭ porto.

Feciorul Popei. Facerea Joiței. O dragoste a vesculuĭ. Roch a Catiței. Amedeo Madini. Din viața tristă. După natură. Ba lalaureatul, de Const. Mille. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Proba de foc comedie într'un act după A. Cotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdan 30 b plus 10 b. porto.

Dracul, novelă de V. R. *Buticescu*. Are tendința de-a combate credința deșértă. Prețul 20 banĭ (cu porto 25 banĭ.)

Lira Bihorului, o carte cu povestirĭ istorice scrisă în versurĭ, de *Antoniu Pop*. Prețul 40 b. (cu porto 46 banĭ.

Părintele Nicolae, schiță din viéța preoților de *G. Simu* Prețul 60 b. + 6 banĭ porto.)

Cuvinte de aur séu învĕțăturĭ înțelepte date de un părinte fiului seu. Din operile lui I. H. Campe, tradus în limba română de Ioan Sonea preot gr. cat. în Seplai. Cu permisiunea prea Veneratului Ordinariat 1 cor. 60 b. plus 10 b. porto.

Săpătorul de banĭ, comedia în trei acte, localisată de *A. Popp*. Se recomandă mai ales pentru cei vréu sĕ jóce teatrul. Prețul 24 banĭ (prin postă 28 b.)

Viéța după mórte, séu nemurirea sufletului, dedusă din misteriul ființei omenescĭ și deșertăciunea celor trecĕtóre, de *I. P.* Ediția II. Prețul cor. 1. (Cu posta cor. 1.10).

Poesii de *R. V. Buticescu*. Prețul era la început 2 cor. 40 b., acum numai cor 1.20 (cu posta cor. 1.40)

Suspin și zimbire, poesii și prosă de *A. Pop*. Prețul 80 banĭ (cu porto 86 b).

Instrucțiunĭ populare despre *datorințele și drepturile purtă datorului de*e edate de Wilhelm Niemandz. Acéstă carte e un îndreptar de o trebuință nespus de mare pentru toțĭ câțĭ au afacerĭ cu dările. Prețul cor. 1.20 plus 10 banĭ porto.

„Omul", noțiunĭ din anatomie și fisiologie și regulĭ igienice pentru conservarea sănĕtății și a corpului omenesc de George *Cătană* înv. Acéstă carte servesce ca manual pentru anul al IV-lea al școle pop., pentru școlele de repetiția și pentru poporul nostru. Prețul 50 banĭ (plus 5 b. odrto.)

Pribeag, ediția 1 a de Ioan Iosif Sceopul Preț. cor. 1. 50 b. pl. 10 b. porto.

Poesii de Al. A. Macedonski. Preț. 3 cor. pl. 20 b. porto.

Scriitorĭ, cetitorĭ și crit cĭ de N. Rădulescu-Niger 50 b. plus 5 b. porto.

Lira Sionului séu cântarea sĕrbătorilor de Aron Boca Velchereanu 50 b. plus 10 b. porto.

Taina norocului séu Povestea sătului Nemernicenĭ de Tache *Brânduș*. Acésta carte e fórte potrivită pentru poporul nostru și costă 1 cor. (+ 10 b. p.)

Balade poporale de Avram *Corcea* costă cor. 1.60 plus 10 b. porto. Pentru România 3 lei 20 b.

Banca de școlă de *I. Dariu*, 30 b. plus 10 b. p.)

Disciplina în serviciul educațiunii de *I. Dariu*, 40 b. (plus porto 10 b.

Idealul invĕțătorului român de *I. Dariu*, 40 b (plus porto 10 b.)

Tragedia Calvarului de abat. Henry Bolo traducere în românesce de membrii soc. de lect. „Inocențiu M. Clain" din (Blașiu. Prețul 2 cor. pentru România 3 lei plus 20 b. porto).

Lilice dela Pind, poesii macedonene-originale și daco-române de P. *Vulcan*, cor. 2 (pl. porto 10 b.)

Cartea Săténului, novele de Em. *Pârdeanu* cor. 1 (pl. 5 b. por.)

„In vĕltóre" novele și impresii de *Vlăhuță*, cor. 1.25 (porto 10 b.)

„Amicul tinerimeĭ", Anul I. fóia de cunoscințe folositóre de prof. I. *Moisil*-legat în pĕrețĭ tari costă 5 cor. (por. 20 b.)

Povestea despre prințul Ahmed al Kamel séu Pribeagul îndrăgostit Tradusă de *Dr. T*. Prețul 60 b. (+ 6 b. porto.

Buchetul, culegere de cântărĭ bĕtrânescĭ și naționale de I. Pop Reteganul. Prețul 50 b. (cu porto 56 b.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viéța Românilor bihorenĭ, de *L. Rudow-Suciu*. 148 pag. 8º. Prețul. 1 cor. (+ 10 b. porto.)

125 chiuiturĭ de carĭ strigă feciorii în joc, de *I. P. Reteganul*. Pr. 24 b. cu porto 30 b.

Noptĭ de érnă. novele pentru popor, de *George Simu*. Conține novele cu tendințe morale. Form. 4º 250 pag. Prețul cor. 1.20 (cu posta cor. 1.30)

Opșagurĭ, cât cioplite, cât pilite și la lume împărțite, de *I. P. Reteganul*. Vre-o 60 de poesii glumețe. Pr. 80 b. (+ p. 10 b.)

Schițe din Italia de Teodor *Bulc*, prețul 2 cor. (+ 20 b. porto).

Amintiri din Grecia de Teodor *Bulc*; prețul cor. 1.20 (plus 10 b. porto).

Poesii poporale despre Avram Iancu adunate și publicate de Simeon Fl. *Marian*. Prețul 1 cor. (+ 10 b. porto)

Musa Someșană, poesii poporale din jurul Năsĕudului, culese de *Iuliu Bognariu*. Prețul 50 b. (cu posta 56 b.)

Teoria dramei cu un tractat introductiv despre frumos și artă de prof. Dr. Iosif *Blaga*. Prețul coróne 3.60 (plus 30 b. porto.)

Nu mĕ uita! Colecțiune de versurĭ pentru ocasiunĭ funebralĭ. Aranjată prin N. F. *Negruțiu*. Edit. IV. Prețul 50 banĭ. (+ 5 b. p.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Februarie n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	101.15
Renta de coróne ung. 4%	99 60
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	98 70
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	99.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.60
Bonurĭ rurale ungare 3½%	93.75
Bonurĭ rurale croate-slavone	99.60
Impr. ung. cu premii	200.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	158.—
Renta de hârtie austr.	100.80
Renta de argint austr.	100.80
Renta de aur austr.	120.95
Rente austr. 4% de coróne	101.10
Losurĭ din 1860.	154.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.70
Acții de-ale Băncei ung. de credit	740.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit	685 —
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	117.02½
London vista	240.—
Paris vista	95.42½
Note italiene	95.50

Cursul pieței Brașov.

Din 27 Februarie n. 1903.

		Cump.		Vênd.
Bancnot rom.		18.80		18.84
Argint român.	„	18.60	„	18.76
Napoleond'orĭ.	„	18.84	„	18 88
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Mărcĭ germane	„	116.90	„	117.20
Scris fonc.Albina 5%		101.—	„	102.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	—.—
Ruble Rusescĭ	„	—.—	„	—.—

„Gazeta Transilvaniei" cu numĕrul à **10 fil.** se vinde la librăria și **Nic. I. Ciurcu** la **Eremias Nepoții.**